Dosarul nr. 3-124/2022, 2-22005391-12-3-17012022

HOTĂRÂRE
în numele Legii

28 noiembrie 2024 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

cu participarea:

reprezentantului reclamantului, avocatul Nicolae Agachi

examinând în ședință de judecată publică cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de Petru Iacub împotriva Consiliului comunei Băcioi și Primăriei comunei Băcioi privind anularea refuzului și obligarea la emiterea actului administrativ privind admiterea solicitării,

c o n s t a t ă

La data de 17 ianuarie 2022 reclamantul Petru Iacub s-a adresat cu acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Primăriei comunei Băcioi privind anularea refuzului și obligarea la emiterea actului administrativ privind admiterea solicitării.

În acțiunea înaintată reclamantul Petru Iacub indică că a depus către Primăria comunei Băcioi o cerere prin care a solicitat compensarea pagubelor cauzate prin confiscare în legătură cu represiunile politice.

Prin răspunsul Primăriei comunei Băcioi a fost respinsă cererea formulată, fiindu-i refuzată achitarea pagubelor solicitate.

Consideră că refuzul este neîntemeiat. Din materialele prezentate spre examinare rezultă că este succesorul lui *****. Astfel, solicită compensarea pagubelor cauzate prin confiscare în legătură cu represiunile politice.

Indică reclamantul Petru Iacub că conform certificatului de moștenitor se atestă că este succesorului lui *****. Astfel, conform certificatelor eliberate de

Procuratura Generală și Curtea Supremă de Justiție, *****, ***** și ***** au fost represați politici. Conform certificatului eliberat de Primăria comunei Băcioi, la momentul ridicării ***** deținea 0,25 ha. Art. 1 din Protocolul 1 adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale statuează că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Menționează reclamantul că este îndreptățit în a avea o speranță legitimă la obținerea unei indemnizații, interesul său patrimonial fiind important și recunoscut pentru a constitui un bun aflat sub protecția instituită de art. 1 din Protocolul nr. 1, care este încălcat prin decizia autorității administrative.

Cu trimitere la normele legale menționează reclamantul că potrivit art. 12 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, cetățenilor Republicii Moldova supuși represiunilor politice și ulterior reabilitați li se restituie, la cererea lor sau a moștenitorilor lor, bunurile confiscate, naționalizate sau scoase în orice alt mod din posesia lor.

Conform art. 2 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, victime ale represiunilor politice se consideră: persoanele care au avut de suferit de pe urma represiunilor politice arătate în articolul 1; persoanele asupra cărora au fost adoptate decizii de represiune politică, dar care au reușit să evite represiunile directe, inclusiv prin refugiu peste hotarele republicii; membrii familiei persoanelor supuse represiunilor, inclusiv copiii care s-au născut în locurile de represiune sau în drum spre ele, persoanele care au fost impuse sau nevoite să-și urmeze părinții, rudele, tutorii în exil ori la locul de deținere specială, sau rămase fără îngrijirea acestora, precum șî copiii persoanelor executate în urma represiunilor politice.

Potrivit art. 10 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, persoanele supuse represiunilor și ulterior reabilitate sânt reintegrate în drepturile politice, sociale șî civile, pierdute de acestea în legătură cu represiunile politice.

Conform art. 12 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, cetățenilor Republicii Moldova supuși represiunilor politice și ulterior reabilitați li se restituie, la cererea lor sau a moștenitorilor lor, bunurile confiscate, naționalizate sau scoase în orice alt mod din posesia lor. În cazul în care bunurile confiscate, naționalizate sau scoase în orice alt mod din posesie în legătură cu represiunile politice nu pot fi restituite, valoarea acestora se recuperează prin achitarea de compensații, în baza cererii depuse de persoanele reabilitate sau de moștenitorii acestora. Cu acordul persoanelor supuse represiunilor politice și ulterior reabilitate sau al moștenitorilor acestora, restituirea în natură a caselor de locuit poate fi înlocuită prin recuperarea valorii lor, evaluate prin aplicarea prețurilor de piață în vigoare la data satisfacerii cererii, sau prin acordarea, în mod prioritar, a unui spațiu locativ amenajat.

Indică reclamantul că persoanelor supuse represiunilor politice și ulterior reabilitate li se restituie, la cerere, averea confiscată, naționalizată sau luată în alt mod. Noțiunea de „confiscare a bunurilor” presupune trecerea forțată și gratuită a bunurilor în proprietatea statului printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un act administrativ; „naționalizarea bunurilor” presupune trecerea forțată a bunurilor în proprietatea statului printr-un act de rechiziție atunci când proprietarul este deposedat de un bun în temeiul unei decizii a autorității publice, precum și trecerea în proprietatea statului a bunurilor persoanelor care au reușit să evite represiunile directe, inclusiv prin refugiu peste hotarele republicii.

Reclamantul Petru Iacub cere constatarea nesoluționării cererii prealabile de către Primăria comunei Băcioi și dispunerea transmiterii în proprietatea lui a 0,25 ha în comunei Băcioi ori de a achita contravaloarea a 0,25 ha care au fost confiscate în legătură cu represiunile politice.

Prin cererea de majorare a cuantumului pretențiilor, depusă la 14 septembrie 2022, reclamantul a indicat în calitate de copârât și Consiliului comunei Băcioi. În motivarea cererii depuse, reclamantul indică faptul că la data de 29 iulie 2022 a solicitat Consiliului comunei Băcioi anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 ca neîntemeiată, cu admiterea cererii prealabile.

Prin răspunsul Consiliului comunei Băcioi a fost informat despre faptul că cererea va examinată la următoare ședință a consiliului fără a se indica data și ora ședinței consiliului.

Reclamantul menționează că, analizând actul administrativ emis, consideră că acesta este ilegal și nu corespunde rigorilor stabilite în Cod administrativ fiind pasibil casării, cu admiterea cerințelor din cererea adresată.

Cu trimitere la normele legale, indică reclamantul că potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Notează că potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În corespundere cu art. 32 Cod administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Menționează reclamantul că, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Conform art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Mai indică reclamantul că, în conformitate cu art. 118 alin. (1)-(3) Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Susține reclamantul că potrivit cererii înaintate a solicitat restabilirea drepturilor încălcate în urma aplicării represiunilor în perioada sovietică cu deposedarea proprietarului prin confiscarea averii în beneficiul statutului, împrejurări exacte descrise și în cererea înaintată, cerințe care se încadrează în dispoziția Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice nr. 1225 din 08 decembrie 1992.

Consideră reclamantul că decizia a fost adoptată în afara limitelor prevederilor Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice nr. 1225-XII din 08 decembrie 1992 care guvernează raportul juridic litigios.

Indică reclamantul cu trimitere la art. 12 alin. (2) și (3) al Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice cu modificările și completările ulterioare, faptul că, nu se restituie terenurile, pădurile, plantațiile multianuale, obiectivele scoase din circuitul civil, precum și alte bunuri confiscate, naționalizate sau scoase în orice alt mod din posesie din considerente ce nu au legătură cu represiunile politice. În cazul în care bunurile confiscate, naționalizate sau scoase în orice alt mod din posesie în legătură cu represiunile politice nu pot fi restituite, valoarea acestora se recuperează prin achitarea de compensații, în baza cererii depuse de persoanele reabilitate sau de moștenitorii acestora. Iar alineatul (7) al aceluiași articol, direct indică că în cazul în care bunurile nu s-au păstrat sau nu pot fi restituite în natură, fiind privatizate în condițiile legii, se recuperează valoarea lor în formă de compensație bănească sau de valori materiale, luându-se ca bază prețurile de piață în vigoare la data examinării cererii.

Mai indică că dispozițiile art. 12 alin. (9) lit. b) al Legii citate, stipulează că valoarea bunurilor imobiliare se evaluează în baza calculelor efectuate de oficiul cadastral teritorial, conform prețurilor de piață în vigoare la data examinării cererii. Costul bunurilor confiscate (teren) și a altor bunuri se stabilește conform prețurilor de piață în vigoare la data examinării cererii.

Relatează reclamantul că certificatul de calitate de moștenitor eliberat lui în susținerea cererii cu privire la recuperarea valorii averii confiscate în urma represiunilor politice nu are valoare de certificat de moștenitor și nu atestă dreptul de proprietate dobândit prin moștenire. Aceasta deoarece, certificatul de calitate de moștenitor prin prisma prevederilor art. 1558 alin. (1) Cod civil se eliberează dacă nu s-a făcut dovada existenței unor bunuri în patrimoniul defunctului ori determinarea acestora necesită operațiuni de durată și moștenitorii solicită să li se stabilească numai calitatea, se poate emite certificat de calitate de moștenitor.

Relatează reclamantul că în sensul normei enunțate este de înțeles că prin certificatul de calitate de moștenitor se constată doar calitatea de moștenitor. El se eliberează la cererea expresă a moștenitorilor atunci când nu s-a făcut dovada existenței unor bunuri în patrimoniul defunctului, precum și în cazul în care determinarea acestora necesită operațiuni de durată. Iar, pentru a nu crea confuziune, în certificatul de calitate de moștenitor se va indica expres scopul acestuia și faptul că certificatul de moștenitor va fi eliberat ulterior, în situația în care moștenitorul respectiv va accepta moștenirea.

Menționează reclamantul faptul că având în suport certificatul de moștenitor, a acceptat succesiunea în baza Legii în urma decesului tatălui său, respectiv, devenind moștenitor al patrimoniului succesoral a ultimului, fapt care și a fost confirmat prin certificatul de calitate de moștenitor, și care atestă dreptul lui de a solicita, în temeiul Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, restituirea bunurilor confiscate, naționalizate sau recuperarea valorii acestora.

Reclamantul Petru Iacub cere anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 prin care s-a dispus că se respinge cererea lui în calitate de moștenitor al decedatului ***** cu privire la transmiterea în proprietate a terenului cu suprafața de 0,25 ha în comunei Băcioi sau contravalorii acestuia, confiscat în legătură cu represiunile politice, cu admiterea în fond a cererii depuse și adoptarea unei decizii în sensul admiterii cererii înaintate.

Pârâta Primăria comunei Băcioi a depus referință la acțiune. În motivarea referinței indică că consideră acțiunea dată drept neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă ca inadmisibilă prin prisma prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Indică că, într-adevăr, prin cererea sa din 17 decembrie 2020 înaintată Primăriei comunei Băcioi, ***** a solicitat transmiterea în proprietatea sa a 0,25 ha în comunei Băcioi ori de a-i achita contravaloarea acestor 0,25 ha, care au fost confiscate în legătură cu represiunile politice.

Menționează că conform prevederilor art. 14 al Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală, nu Primăria, dar Consiliul local decide în toate problemele de interes local, la fel, decide atribuirea terenurilor proprietate a satului (comunei) în condițiile legii.

Pornind de la acest fapt, cererea înaintată de Petru Iacub a fost remisă spre examinare Consiliului comunal Băcioi.

Relatează că prin Decizia Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 s-a respins ca neîntemeiată cererea lui Petru Iacub privind transmiterea în proprietate a 0,25 ha în comunei Băcioi ori de a achita contravaloarea acestora. Unul din temeiurile de refuz în satisfacerea cererii numite a fost Decizia nr. 5 a Primăriei municipiului Chișinău din 18 martie 2013 prin care s-a admis cererea de achitare a contravalorii averii confiscate în sumă de 855423,00 lei.

Reclamantul a înaintat Primăriei comunei Băcioi o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea refuzului Primăriei comunei Băcioi ca fiind ilegal și satisfacerea revendicărilor formulate de petiționar.

Menționează că petiționarul s-a adresat cu cerere prealabilă anume Primăriei comunei Băcioi și solicită anularea refuzului anume a Primăriei comunei Băcioi (refuz care nu există ca act administrativ), fapt care permite să se concluzioneze că nu se solicită anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021. Acest fapt se confirmă și prin însăși cererea de chemare în judecată în care reclamantul solicită constatarea nesoluționării cererii prealabile de către pârâta Primăria comunei Băcioi.

Pârâta Primăria comunei Băcioi solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către reclamantul Petru Iacub ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată, deoarece reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept al său.

Prin referința suplimentară, depusă la data de 01 februarie 2024, pârâta indică că la 14 septembrie 2022 reclamantul Petru Iacub a înaintat în instanța de judecată o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor sale, solicitând anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 Cu privire la examinarea cererii cu privire la restituirea bunurilor confiscate.

Consideră cererea depusă este neîntemeiată, pasibilă de a fi respinsă.

În acest sens, relatează că prin cererea reclamantului din 17 decembrie 2020 înaintată Primăriei comunei Băcioi Petru Iacub a solicitat transmiterea în proprietatea sa a 0,25 ha în comuna Băcioi ori achitarea contravalorii acestor 0,25 ha, care au fost confiscate în legătură cu represiunile politice.

Potrivit prevederilor art. 14 al Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală nu Primăria, dar Consiliul local decide în toate problemele de interes local, la fel, decide atribuirea terenurilor proprietate a satului (comunei) în condițiile legii.

Pornind de la acest fapt, cererea înaintată de Petru Iacub a fost remisă spre examinare Consiliului comunal Băcioi.

Ulterior, prin Decizia Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 s-a respins ca neîntemeiată cererea lui Petru Iacub privind transmiterea în proprietate a 0,25 ha în comuna Băcioi ori achitarea contravalorii acestora, făcându-se trimitere la art. 12 din Legea nr. 1225 din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, care expres stipulează că restituirea bunurilor, recuperarea valorii bunurilor ce nu pot fi restituite se efectuează, în baza cererii, din contul bugetului de stat, prin transferuri către bugetele unităților administrativ-teritoriale de nivelul al doilea. Cererile de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora se examinează de către comisiile special create în acest scop. Modul de recuperare a valorii bunurilor prin achitarea de compensații persoanelor supuse represiunilor politice se aprobă de către Guvern.

Relatează pârâta că decizia a trecut controlul de legalitate la Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și nu a fost notificată de către aceasta.

Pârâta Primăria comunei Băcioi solicită respingerea cererii de majorare a cuantumului pretențiilor depusă de către reclamantul Petru Iacub, ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul Petru Iacub, fiind înștiințat legal despre data, locul și ora examinării cauzei nu s-a prezentat, interesele fiindu-i apărate de avocat.

Reprezentantului reclamantului Petru Iacub, avocatul Nicolae Agachi, în cadrul examinării cauzei s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a cerut admiterea integrală a cerințelor formulate.

Reprezentantul pârâților Consiliului comunei Băcioi și Primăriei comunei Băcioi, fiind înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a

prezentat din motive nejustificate, din care considerente instanța a examinat cauza în lipsă.

Examinând acțiunea inițiată de reclamant, analizând actele cauzei, audiind reprezentantul reclamantului, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, stabilind starea de fapt și starea de drept, instanța de judecată ajunge la concluzia că pretențiile înaintate de Petru Iacub sunt neîntemeiate și acțiunea urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege.

Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. (3) Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Cu aplicabilitatea la cauza dedusă judecății, instanța notează că decizia Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 este act administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de judecată reține că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 39 Cod administrativ, (1) controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie a circumstanțelor din cerere, acte, dosar administrativ etc. probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul Petru Iacub este destinatarul actului administrativ contestat, ținând cont că prin actul administrativ contestat autoritatea publică a respins cererea cu privire la transmiterea în proprietate a 0,25 ha în comuna Băcioi sau contravaloarea.

Revendicarea încălcării justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția R.M., art. 39 Cod administrativ).

În conformitate cu art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare și anulare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ.

În conformitate cu art. 208 Cod administrativ, (1) în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. (2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deși termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acțiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terț. (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. (4) O acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni. (5) O acțiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

După cum rezultă din actele cauzei, reclamantul solicită anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 prin care s-a dispus a respinge cererea dlui Petru Iacub, moștenitor al decedatului ***** cu privire la transmiterea în proprietate a terenului de 0,25 ha în comuna Băcioi sau contravalorii averii confiscate în legătură cu represiunile politice, cu admiterea în fond și adoptarea unei decizii în sensul admiterii cererii înaintate (filele cauzei 40-42).

Art. 163 lit. a) Cod administrativ stabilește că procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă actul administrativ individual este emis de către Guvern sau un consiliu local.

Astfel, în partea ce ține de cerința privind anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021, este exceptată calea prealabilă.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) Cod administrativ prevede că (1) acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În conformitate cu art. 191 alin. (1) Cod administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 191 alin. (1) Cod administrativ, controlul de legalitate a actelor Consiliului comunei Băcioi, este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or, aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Drept urmare, instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Petru Iacub nu sânt, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care, la fel, a fost determinat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Astfel, obiect al examinării cauzei în speță în procedura de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021.

Circumstanțele faptice ce au importanță pentru soluționarea cauzei stabilite în cadrul examinării pricinii, pot fi rezumate în felul următor.

La data de 17 decembrie 2020 reclamantul Petru Iacub a depus către Primăria comunei Băcioi, cerere, prin care a solicitat transmiterea în proprietatea reclamantului a terenului cu suprafața de 0,25 ha în comunei Băcioi ori de a achita

contravaloarea terenului cu suprafața de 0,25 ha, care a fost confiscat în legătură cu represiunile politice (filele cauzei 6-7, 26-27).

Având în vedere faptul că potrivit art.14 al Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală, Consiliul local decide în toate problemele de interes local, cererea reclamantului a fost transmisă Consiliului pentru examinare.

Astfel, prin decizia Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021, s-a respins cererea dlui Petru Iacub, moștenitor al decedatului ***** cu privire la transmiterea în proprietatea reclamantului a terenului cu suprafața de 0,25 ha în comunei Băcioi sau contravalorii terenului cu suprafața de 0,25 ha, care a fost confiscat în legătură cu represiunile politice (fila cauzei 29).

Din conținutul deciziei rezultă că drept temei de refuz a constituit faptul că prin Decizia nr. 5 a Comisiei municipale privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii persoanelor supuse represiunilor politice, precum şi achitarea compensaţiilor în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice nr. 5 din 18 martie 2013, în baza art. 12, 12^1 ale Legii nr. 1225 din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, Hotărârii Guvernului nr. 627 din 05 iunie 2007 pentru aprobarea regulamentului privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice, în temeiul procesului-verbal nr. 5 din data de 18 martie 2013 al Comisiei municipale privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii persoanelor supuse represiunilor politice, precum şi achitarea compensaţiilor în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice, s-a admis cererea de achitare a averii confiscate în legătură cu represiunile politice în suma de 855423 (opt sute cincizeci şi cinci mii patru sute douăzeci şi trei) lei lui *****, moştenitor al averii ***** şi lui *****(fila cauzei 28).

Manifestând dezacordul cu actele și acțiunile autorității publice, reclamantul Petru Iacub s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Cu referire la normele de drept relevante speței, instanța de judecată reține că potrivit art. 12 Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice nr. 1225 din 08 decembrie 1992, cetăţenilor Republicii Moldova supuşi represiunilor politice şi ulterior reabilitaţi li se restituie, la cererea lor sau a moştenitorilor lor, bunurile confiscate, naţionalizate sau scoase în orice alt mod din posesia lor. Nu se restituie terenurile, pădurile, plantaţiile multianuale, obiectivele scoase din circuitul civil, precum şi alte bunuri confiscate, naţionalizate sau scoase în orice alt mod din posesie din considerente ce nu au legătură cu represiunile politice. În cazul în care bunurile confiscate, naţionalizate sau scoase în orice alt mod din posesie în legătură cu represiunile politice nu pot fi restituite, valoarea acestora se recuperează prin achitarea de compensaţii, în baza cererii depuse de persoanele reabilitate sau de moştenitorii acestora. Cu acordul persoanelor supuse represiunilor politice şi ulterior reabilitate sau al moştenitorilor acestora, restituirea

în natură a caselor de locuit poate fi înlocuită prin recuperarea valorii lor, evaluate prin aplicarea preţurilor de piaţă în vigoare la data satisfacerii cererii, sau prin acordarea, în mod prioritar, a unui spaţiu locativ amenajat. Persoanele care urmează a fi evacuate din casele restituite sînt asigurate cu spaţiu locativ peste rînd, la momentul evacuării, de către autorităţile administraţiei publice locale, în conformitate cu legislaţia în vigoare. Cheltuielile legate de asigurarea cu spaţiu locativ se efectuează din contul şi în limita bugetelor raionale, bugetelor municipiilor Chişinău şi Bălţi, bugetului unităţii teritoriale autonome Găgăuzia, precum şi din contul bugetului de stat. Restituirea bunurilor, recuperarea valorii bunurilor ce nu pot fi restituite se efectuează, în baza cererii, din contul bugetului de stat, prin transferuri către bugetele unităţilor administrativ-teritoriale de nivelul al doilea şi către bugetul municipiului Bălţi. Cererile de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora se examinează de către comisiile special create în acest scop. Modul de recuperare a valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii persoanelor supuse represiunilor politice se aprobă de către Guvern. În cazul în care bunurile nu s-au păstrat sau nu pot fi restituite în natură, fiind privatizate în condiţiile legii, se recuperează valoarea lor în formă de compensaţie bănească sau de valori materiale, luându-se ca bază preţurile de piaţă în vigoare la data examinării cererii. În cazul când valoarea bunurilor nu depăşeşte suma de 200 mii lei, plata compensaţiei poate fi eşalonată pe o perioadă de până la 3 ani, iar în cazul când valoarea bunurilor depăşeşte suma de 200 mii lei - pe o perioadă de până la 5 ani. Valoarea bunurilor se determină în felul următor: a) bunurile imobiliare se evaluează în baza calculelor efectuate de organul cadastral teritorial, conform preţurilor de piaţă în vigoare la data examinării cererii; b) costul animalelor domestice, al păsărilor, al produselor agricole, al altor bunuri se stabileşte conform preţurilor de piaţă în vigoare la data examinării cererii.

Conform art. 12^1 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, nr. 1225 din 08 decembrie 1992, cererile de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora prin achitarea de compensaţii sânt examinate de comisiile speciale create de autorităţile administraţiei publice locale a raioanelor, municipiilor Chişinău şi Bălţi, unităţii teritoriale autonome Găgăuzia, în al căror teritoriu persoanele reabilitate au domiciliat la momentul reprimării. Cetăţenii Republicii Moldova domiciliaţi în localităţile din stânga Nistrului (Transnistria) pot depune cereri în comisiile speciale, create în raioanele limitrofe localităţilor respective, după cum urmează: în comisia specială din raionul Rezina – cetăţenii din raioanele Râbniţa şi Camenca; în comisia specială din raionul Dubăsari – cetăţenii din raioanele Dubăsari şi Grigoriopol; în comisia specială din raionul Anenii Noi – cetăţenii din municipiul Tiraspol, municipiul Bender şi din raionul Slobozia. Cererea de restituire a bunurilor confiscate, naţionalizate sau scoase în orice alt mod din posesie ori de recuperare a valorii acestora se înaintează în decurs

de 3 ani de la data înştiinţării persoanei supuse represiunilor despre reabilitarea acesteia şi se examinează în termen de până la 6 luni din ziua depunerii. Comisia identifică bunurile ce urmează a fi restituite şi determină valoarea acestora în baza documentelor ce atestă confiscarea, naţionalizarea bunurilor sau scoaterea lor în orice alt mod din posesie, documente eliberate de arhive şi de alte instituţii abilitate, ori în baza altor probe legale. Decizia comisiei privind restituirea bunurilor, recuperarea valorii acestora sau achitarea compensaţiilor poate fi contestată în instanţa judecătorească. Litigiile ce ţin de restituirea bunurilor, apărute între persoanele reabilitate sau moştenitorii acestora, pe de o parte, şi persoanele juridice cu orice formă de proprietate sau persoane fizice, pe de altă parte, se soluţionează pe cale judiciară. În cazul cetăţenilor Republicii Moldova supuşi represiunilor politice pe teritoriul altui stat, ale căror bunuri au fost confiscate, naţionalizate sau scoase în orice alt mod din posesie pe teritoriul care în prezent nu aparţine Republicii Moldova, restituirea sau recuperarea valorii acestor bunuri se efectuează în baza tratatului dintre Republica Moldova şi statul respectiv. La perfectarea proiectelor de tratate interstatale, Ministerul Finanţelor, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene, Ministerul Economiei și Infrastructurii, alte ministere şi organe de resort vor include clauze cu privire la restituirea bunurilor confiscate, naţionalizate sau scoase în alt mod din posesie ori recuperarea valorii lor prin achitarea de compensaţii cetăţenilor Republicii Moldova supuşi represiunilor politice pe teritoriul altor state.

Din actele cauzei cert rezultă faptul că prin Decizia nr. 5 a Comisiei municipale privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii persoanelor supuse represiunilor politice, precum şi achitarea compensaţiilor în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice nr. 5 din 18 martie 2013, în baza art. 12, 12^1 ale Legii nr. 1225 din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, Hotărârii Guvernului nr. 627 din 05 iunie 2007 pentru aprobarea Regulamentului privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice, în temeiul procesului-verbal nr. 5 din data de 18 martie 2013 al Comisiei municipale privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii persoanelor supuse represiunilor politice, precum şi achitarea compensaţiilor în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice, s-a admis cererea de achitare a averii confiscate în legătură cu represiunile politice în suma de 855423 (opt sute cincizeci şi cinci mii patru sute douăzeci şi trei) lei lui *****, moştenitor al averii ***** şi lui *****(fila cauzei 28).

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În corespundere cu art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) Cod administrativ, stipulează că instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 11 Cod civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Conform art. 24 Cod administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Instanța de judecată menționează că reclamantul nu a prezentat la actele cauzei careva probe care ar confirma că Decizia nr. 5 a Comisiei municipale privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii persoanelor supuse represiunilor politice, precum şi achitarea compensaţiilor în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice nr. 5 din 18 martie 2013, a fost anulată sau retrasă, fapt ce ar genera necesitatea adresării în mod repetat cu o cerere în acest sens. Astfel, instanța de judecată constată că prin decizia indicată a fost reparat prejudiciul cauzat în legătură cu represiunile politice.

Urmare a celor expuse, prin prisma normelor de drept relevante speței, instanța constată că reclamantul nu este îndreptățit de a solicita acordarea în natură a terenului confiscat în urma represiunilor politice, precum și nu mai poate solicita încasarea contravalorii acestuia, or, de dreptul legal enunțat a beneficiat deja *****, în baza Deciziei nr. 5 din 18 martie 2013, fiind admisă cererea de achitare a averii confiscate în legătură cu represiunile politice în suma de 855423 lei.

Astfel, reclamantul nu a prezentat argumente și motive convingătoare care să demonstreze dreptul acestuia de a beneficia de compensarea în baza Legii nr. 1225 din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, or, ***** deja a beneficiat de aceasta.

Prezintă relevanță faptul că reclamantul a omis de a prezenta instanței Decizia nr. 5 din 18 martie 2013 a Comisiei municipale privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensaţii persoanelor supuse represiunilor politice, precum şi achitarea compensaţiilor în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice, nu a informat instanța despre existența acesteia, precum și nici nu a explicat motivele pentru care solicită în mod repetat acordarea de despăgubiri, deși anterior cererea beneficiarului ***** a fost admisă.

Mai mult decât atât, instanța reține că reclamantul Petru Iacub a depus acțiunea, invocând calitatea de moștenitor a defunctului *****, care ar fi confirmată prin certificatul privind calitatea de moștenitor.

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Instanța menționează că reclamantul a eșuat să dovedească circumstanțele invocate în acțiune, sarcina fiind pusă pe seama dânsului.

Mai mult ca atât, reclamantul nu a indicat dacă sunt și alți moștenitori, precum și dacă a obținut certificatul de moștenitor, ce ar permite succesiunea în drepturi a defunctului *****. Astfel, suplimentar celor expuse, menționează instanța că nu a fost confirmată calitatea de succesor în drepturi a reclamantului a averii succesorale rămase după decesul lui *****, nu s-a indicat și nu s-a dovedit care este relația de rudenie cu acesta, precum și nici nu a fost probat faptul că este unicul moștenitor.

Potrivit art. 2 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, nr. 1225 din 08 decembrie 1992, victime ale represiunilor politice se consideră: persoanele care au avut de suferit de pe urma represiunilor politice arătate în articolul 1; persoanele asupra cărora au fost adoptate decizii de represiune politică, dar care au reuşit să evite represiunile directe, inclusiv prin refugiu peste hotarele republicii; membrii familiei persoanelor supuse represiunilor, inclusiv copiii care s-au născut în locurile de represiune sau în drum spre ele, persoanele care au fost impuse sau nevoite să-şi urmeze părinţii, rudele, tutorii în exil ori la locul de deţinere specială, sau rămase fără îngrijirea acestora, precum şi copiii persoanelor executate în urma represiunilor politice. Comitetele executive şi primăriile municipale eliberează legitimaţii respective victimelor represiunilor politice în localitatea unde au domiciliu stabil.

Drept urmare, instanța menționează că deși a solicitat compensații în baza Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, nr. 1225 din 08 decembrie 1992, reclamantul nu a demonstrat faptul că ar avea statut de subiect ce cade sub incidența Legii date (victimă a represiunilor politice), precum și nici nu a demonstrat calitatea de moștenitor a unei persoane victimă a represiunilor politice care nu a beneficiat anterior de compensații.

Apreciind argumentele părților, circumstanțele cauzei, probele prezentate, prin prisma normelor de drept citate mai sus, instanța de judecată reține ca întemeiată poziția autorității publice de respingere a cererii reclamantului, or, acesta nu a demonstrat dreptul de a beneficia de compensații în baza Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, nr. 1225 din 08 decembrie 1992, iar alegațiile reclamantului invocate în susținerea cererii poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe admisibile, pertinente și concludente în acest sens, se bazează pe interpretarea eronată a prevederilor legale.

Având în vedere cele relatate, instanța subliniază că pentru a fi anulat un act administrativ, la caz, decizia Consiliului comunei Băcioi, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, trebuia nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese ale legii:

1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate;

2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia;

3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

În speță, nici unul din temeiurile invocate de reclamantul Petru Iacub întru anularea actului administrativ individual defavorabil nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Conform art. 16 Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Consecință a examinării tuturor probelor prezentate, argumentelor invocate, examinării deciziei contestate, instanța conchide cu privire la faptul că autoritatea publică a luat în considerare toate faptele relevante, a respectat limitele legale ale dreptului discreționar, motivând refuzul de acordare a compensației.

Din aceste considerente, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că activitatea administrativă contestată a fost realizată cu respectarea legislației în vigoare, iar soluția contestată în speță este justificată de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii și lipsesc temeiuri pentru admitea acțiunii.

Astfel, în cerința reclamantului privind anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 prin care s-a respins cererea lui Petru Iacub, moștenitor al decedatului *****, cu privire la transmiterea în proprietate a 0,25 ha în comuna Băcioi sau contravaloarea acestora, confiscate în legătură cu represiunile politice, cu admiterea în fond și adoptarea deciziei în sensul admiterii cererii este neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Din considerentele expuse, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 195, art. 224 alin. (1) lit. f), art. art. 231, 232 Cod administrativ, art. art. 236, 238-240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Petru Iacub împotriva Consiliului comunei Băcioi și Primăriei comunei Băcioi privind anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr. 1/36 din 06 martie 2021 prin care s-a respins cererea lui Petru Iacub, moștenitor al decedatului *****, cu privire la transmiterea în proprietate a 0,25 ha în comuna Băcioi sau contravaloarea acestora, confiscate în legătură cu represiunile politice, cu admiterea în fond și adoptarea deciziei în sensul admiterii cererii.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Președintele ședinței,
judecătorul Viorica Dodon